

Shrnutí:

Článek se zabývá problematikou vztahu mezinárodního, vnitrostátního a unijního práva v České republice. Cílem článku není podat ucelený pohled na vztah těchto normativních systémů, pouze se pokouší na historických poznámkách ukázat složitost inkorporace mezinárodních smluv do ústavního pořádku, jakož i dlouhodobou absenci obecné ústavní úpravy týkající se postavení tzv. prezidentských mezinárodních smluv. Vztah mezinárodního a vnitrostátního práva v České republice není postaven ani ryze monisticky ani ryze dualisticky. Jedná se o hybridní systém, který jakoby skrytě zachovává jistou míru „podezřívavosti“ vůči pramenům mezinárodního práva. Zůstává otázkou budoucích let, jak se vztah mezinárodního, unijního a vnitrostátního práva bude vyvíjet, zejména vlivem judikatury mezinárodních, evropských a českých soudů.

Constitution of the Czech Republic and international law – some historical notes – summary:

The article deals with the relationship between international, national and EU law in the Czech Republic. The aim of the article is not to provide a comprehensive view of the relationship between these normative systems, but only to show the complexity of incorporation of international treaties into the constitutional order, as well as the long-term absence of general constitutional regulation concerning the status of the so-called presidential international treaties. The relationship between international and domestic law in the Czech Republic is neither purely monistic nor purely dualistic. It is a hybrid system which, as if covertly, maintains a certain degree of "suspicion" towards the sources of international law. It remains a question of future years how the relationship between international, EU and national law will evolve, especially through the influence of the case law of international, European and Czech courts.